

Dosarul nr. 3-4/20
2-20005497-02-3-15012020

HOTĂRÂRE
În numele Legii

19 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului

Judecătorii

Grefier

Maria Guzun

Grigore Dașchevici și Veronica Negru

Marina Samatiuc

Examinînd în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Vasilevici Lilia împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 415/31 din 10 decembrie 2019, reexaminarea Hotărârii nr. 135/7 din 03 martie 2015 a Consiliului Superior al Magistraturii și a Hotărârii nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 a Colegiului disciplinar și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să reexamineze hotărârile enunțate pentru casarea lor, adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare și înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova pentru anularea Decretului nr. 1552 din 15 mai 2015 privind eliberarea Liliei Vasilevici din funcția de judecător la judecătoria Centru, mun. Chișinău

c o n s t a t ă :

La 13 ianuarie 2020, Vasilevici Lilia a depus în ordinea contenciosului administrativ acțiune împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.415/31 din 10 decembrie 2019 privind respingerea cererii de reexaminare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015 și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să reexamineze hotărârile enunțate pentru casarea lor, adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare și înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova pentru anularea Decretului nr.1552 din 15 mai 2015 privind eliberarea Liliei Vasilevici din funcția de judecător la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 03 martie 2015 Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârea nr.135/7 din 03.03.2015, a respins contestația

depusă împotriva hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30.01.2015 prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară - propunere de eliberare din funcția de judecător și s-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea sa din funcția de judecător al Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, în temeiul art.25 alin.(1) lit.f) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

La 20.09.2019 a depus cerere de reexaminare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din data de 03 martie 2015, și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30.01.2015, cu casarea acestora, adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare, și înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova pentru anularea Decretului nr.1552 din 15.05.2015 privind eliberarea sa din funcția de judecător la judecătoria Centru, municipiul Chișinău.

Cererea de reexaminare a fost întemeiată pe Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova din 08 iunie 2019 și motivată prin argumentele invocate și probele prezentate la cererea din 20.09.2019.

Prin hotărârea din 10.12.2019, Consiliul Superior al Magistraturii a respins cererea de reexaminare.

Reclamanta nu este de acord cu hotărârea și a specificat că, în anul 2006, fiind în funcție de judecător al Judecătoriei Centru, a condamnat la 10 ani de privațiune de libertate, ex-ministrul Apărării, ex- directorul SIS, Valeriu Pasat, iar cu titlu de răzbunare ultimul a cerut insistent aplicarea sancțiunii judecătorului Lilia Vasilevici, prin înlăturarea acesteia din corpul judecătoresc, cu propunerea de eliberare din funcția de judecător, fapt ce a fost realizat.

Totodată, unii judecători care la fel au aplicat eronat art. 90 din Codul penal, la pronunțarea sentințelor de condamnare în cauze penale, nu au fost atrași la răspundere disciplinară de către membrii Colegiului disciplinar. Astfel, dînsa este unicul judecător în privința căruia a fost aplicată sancțiunea disciplinară pentru comiterea abaterii disciplinare pentru aplicarea eronată a art.90 CP. La 02.09.2014 membru Consiliului Superior al Magistraturii Teodor Cîrnaț a intentat dosarul disciplinar. Citația și telegrama de înștiințare despre data și ora ședinței Colegiului disciplinar la 30.01.2015 a fost expediată la o adresă de domiciliu greșită. Ea nu a primit nici citația și nici telegrama, nu a fost informată despre data ședinței, ceea ce nu a împiedicat examinarea cazului în lipsa sa.

Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea din 03.03.2015 a indicat că informația despre ședință a fost publicată, însă ea nu a văzut publicația, dar Colegiul disciplinar nu a prezentat confirmări precum că, data ședinței a fost publicată și cu cel puțin 7 zile înainte de ziua ședinței. Mai mult, explicațiile sale scrise, prezentate Inspecției judiciare, au dispărut din materialele dosarului, și cazul disciplinar s-a examinat și în absența sa și în lipsa explicațiilor scrise. Membrul Consiliului Superior al Magistraturii - Teodor Cîrnaț, raportorul cazului său

disciplinar, în ședința Consiliului a confirmat că explicațiile au fost prezentate. Dînsul a făcut cunoștință cu acele explicații și s-a referit la argumentele judecătorului în textul dispoziției de intentare a procedurii disciplinare. Lipsa explicațiilor sale pe cazul Vitalie Ciornîi a fost obiectul discuției și în ședințele Colegiului disciplinar, anume lipsa explicațiilor sale date în scris a fost motivul amânării ședinței Colegiului. În rezultat, în absența sa, în lipsa explicațiilor sale, examinarea cazului s-a soldat cu aplicarea sancțiunii disciplinare - propunerea de concediere.

A menționat că, practica existentă la data presupusului avut loc - caz disciplinar, era diferită și aplicarea eronată a art.90 Codul penal, la condamnarea persoanelor pentru infracțiuni deosebit de grave, nu constituia o abatere disciplinară. La fel spune și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23.07.2019 privind examinarea cazului disciplinar în privința judecătorului Gheorghe Balan.

Prin urmare faptul că, adoptarea hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30.01.2015 și a hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din data de 03 martie 2015 a avut loc în perioada cînd statul era capturat, iar justiția era selectivă, transformîndu-se atunci într-un instrument de răzbunare, dînsa a fost victima aceluia regim.

Reclamanta a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.415/31 din 10 decembrie 2019 privind respingerea cererii de reexaminare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015 și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să reexamineze hotărârile enunțate pentru casarea lor, adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare și înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova pentru anularea Decretului nr.1552 din 15 mai 2015 privind eliberarea Lilies Vasilevici din funcția de judecător la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

La 05 februarie 2020, Vasilevici Lilia a depus cerere suplimentară întru completarea argumentelor cererii inițiale.

În motivarea cererii suplimentare a indicat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 10.12.2019 prin care a fost respinsă cererea sa de reexaminare a hotărârii CSM din 03.03.2015 și a Colegiului disciplinar din 30.01.2015, conține vicii deosebit de grave și anume nu corespunde normelor legale, de aceea urmează să fie declarată nulitatea acesteia.

În ședința din 10.12.2019 legal au participat numai 2 membri al Consiliului: 6 membri al CSM la data de 10.12.2019 deja au fost destituiți din funcția de membru al CSM și participarea lor la emiterea actului administrativ contravine legislației.

Prin hotărârea Adunării Generale extraordinare a judecătorilor din 27.09.2019 judecătorii L.Gafton, D.Musteața, N.Cernat, A.Galben, P.Moraru și V.Micu au fost revocați din funcția de membru al CSM.

Luând în considerație faptul că, la convocarea, examinarea și la adoptarea hotărârii din 10.12.2019 respectiv cazului său, au participat membri al CSM destituiți din funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărârea Adunării generale a judecătorilor din 27.09.2019, atât convocarea, cât și ședința și hotărârea din 10.12.2019 a Consiliului Superior al Magistraturii sunt ilegale și nevalabile.

La fel menționează că, hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii din 10.12.2019 conține concluzii finale, fără motivarea acestora.

Reclamanta a făcut referire la cazul judecătorului Gheorghe Balan, care prin hotărârea CSM din 24.09.2019 a fost admisă solicitarea acestuia, el a fost repus în drepturile sale și actul dat a fost remis Președintelui RM pentru emiterea decretului respectiv, iar prin Decretul din 19.11.2019, Decretul Președintelui din 03.01.2019 prin care Gheorghe Balan a fost eliberat din funcția de judecător, a fost abrogat, iar ultimul a fost repus în funcția de judecător. Astfel, cazul dat demonstrează că faptul existenței Decretului Președintelui RM privind eliberarea din funcție, nu împiedică repararea situației în cazul dacă eliberarea din funcție este ilegală.

Expunerile litigioase si aspectele de drept și de fapt formulate de reclamantă și pârât în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei:

În ședința de judecată reclamanta Vasilevici Lilia a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia din motivele de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul pârâtului, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa.

În conformitate cu prevederile art.239 alin.(2) din Codul administrativ, participanții la proces se citează. În citație se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

Totodată reprezentantul pârâtului a depus o referință prin care a explicat că, consideră acțiunea înaintată neîntemeiată și a solicitat respingerea acțiunii, deoarece în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 10 decembrie 2019, ex-judecătorul Vasilevici Lilia a fost prezentă și a susținut cererile înaintate cu privire la reexaminarea hotărârii CSM nr. 135/7 din 3 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, și a solicitat admiterea acestora în baza motivelor de fapt și de drept invocate. Urmare, a examinării cererilor depuse privind reexaminarea hotărârilor CSM nr. 157/7 din 3 martie 2015 și hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 și

audierii explicațiilor depuse, plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât respingerea cererii ex-judecătorului Lilia Vasilevici.

Conform jurisprudenței Curții Constituționale (HCC nr. 14 din 18.03.1999 cu privire la interpretarea unor dispoziții din art. 94 alin. (2) și art. 102 alin. (3) din Constituție, MO, nr. 31-32 din 1999. art. 24), decretul prezidențial, ca acte ce emană de la o autoritate publică, prin natura lor sunt acte administrative de autoritate. Ele sunt emise în baza și în vederea executării legii pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice. Altfel spus, aceste acte sunt emise pentru aplicarea și executarea unei legi existente, ce produce efecte numai pentru viitor.

Astfel, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova, nr. 1572-VII din 15 mai 2015, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. f) al Legii cu privire la statutul judecătorului, Lilia Vasilevici a fost eliberată din funcția de judecător de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în legătură cu comiterea unei abateri disciplinare.

Prin urmare, Decretul Prezidențial a fost emis, având la bază hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 30 martie 2015, care a fost menținută prin hotărârea Curții Supreme de Justiție din 7 mai 2015.

Reprezentantul pârītului a mai menționat că, hotărârea Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 nu necesită a fi revizuită, or Plenul CSM, în calitatea sa de organ emitent, nu este în drept să-și anuleze hotărârea nr. 135/7 din 30 martie 2015 care a intrat în circuit și a fost executată prin emiterea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1572-VII din 15 mai 2015, producând efecte juridice, d-na Lilia Vasilevici fiind eliberată din funcția de judecător la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, începând cu data intrării în vigoare a Decretului prezidențial.

La fel menționează că, plenul Consiliului Superior al Magistraturii a punctat că Curtea Supremă de Justiție a examinat cererea ex-judecătorului Lilia Vasilevici, în temeiul prevederilor art.25 alin. (1) al Legii nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 10 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (controlul judiciar al hotărârilor emise de către Consiliul Superior al Magistraturii) care erau în vigoare și nu au fost supuse controlului de neconstituționalitate. Astfel, legea aplicată la examinarea plângerii de revizuire era în vigoare și urma a fi raportată conform prevederilor prevăzute la acea perioadă.

A mai precizat că nu pot fi reținute temeiurile invocate în cererea de reexaminare (revizuire) a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 3 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, potrivit cărora reclamantei i-au devenit cunoscute circumstanțe și fapte esențiale, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute la data examinării cauzei disciplinare, și

anume, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019 la examinarea unei cauze disciplinare în privința unui judecător, în care s-a menționat că pe aceleași temeuri, în unele cauze, procedurile disciplinare au fost încetate, iar pe alte cazuri au fost aplicate sancțiuni mai blânde, nu ar fi un motiv de reexaminare a acestora. Or, este evident că o condiție esențială pentru admiterea cererii de revizuire, pentru acest temei, circumstanțele invocate trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii și că reclamantei și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste împrejurări.

Totodată, referirea reclamantei la hotărârea Parlamentul RM nr.39 din 8 iunie 2019, prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului RM, nu poate fi reținută, deoarece nu are tangență cu cauza disciplinară examinată, însă se referă la situația politico-socială din țară.

Astfel, cerința Liliei Vasilevici cu privire la obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a reexamina hotărârea nr. 135/7 din 3 martie 2015 și hotărârea Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, cu casarea acestora, urmează a fi respinsă, deoarece Plenul CSM a reexaminat hotărârile sale și s-a expus prin hotărârea contestată, referitor la oportunitatea respingerii cererilor depuse cu privire la reexaminarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015.

Mai mult, pretențiile reclamantei cu privire la adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare și înaintarea propunerii Președintelui RM privind anularea decretului nr. 1552 din 15 mai 2015 privind eliberarea din funcția de judecător la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, la fel, urmează a fi respinse, deoarece sunt subsecvente primei cerințe.

Acțiunea este admisibilă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține următoarele.

La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320.

Art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prevede că actul legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii contestată în speță, constituie o formă a activității administrative, or, reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, prin obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a anula Hotărârile sale sub nr.415/31 din 10 decembrie 2019 privind respingerea cererii de reexaminare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015.

Astfel, conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Art. 39 din Codul administrativ, prevede că, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Totodată, articolul 189 alin. (1) din Codul administrativ, stabilește că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 191 alin. (3) Codul administrativ, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art. 163 lit. c) din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ notează că, Vasilevici Lilea este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, iar acțiunea în anulare și obligarea examinării revizuirii utilizată de reclamantă pentru revendicarea apărării dreptului său privind respingerea examinării cererii de revizuire nu este condiționată, la caz, de respectarea procedurii prealabile, iar actul în cauză nu este exceptat de la controlul judecătoresc al legalității.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că pentru aprecierea unui act ca fiind act administrativ nu are importanță denumirea sa formală, dar anume natura juridică a măsurii. O asemenea concluzie rezultă din definiția legală a actului administrativ individual prevăzută de art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, care prevede că, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Pentru verificarea legalității actului administrativ individual, reclamantul conform art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, precum și în funcție de scopul

urmărit, poate înainta acțiune în contestare, fie acțiune în obligare sau acțiune în constatare.

Conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată în termenul legal de 30 zile, or Hotărîrea ce se contestă a fost emisă la 10.12.2019, comunicată reclamantei în aceeași zi, acțiunea în instanță a fost depusă la oficiul poștal la 09.01.2020 și înregistrată în cancelaria Curții de Apel Chișinău la 13.01.2020.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

Astfel, instanța de judecată, raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile raportului juridic litigios reține că, examinând acțiunea în anulare și obligare în cazul dat, stabilește că, nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e) alin. (1) art. 224 din Codul administrativ, care prevăd că, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emiteră a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte

actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul.

Conform art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform prevederilor art. 220 alin. (1) din Codul administrativ se explică că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art. 221 alin. (1) al aceluiași act normativ, indică că, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art. 93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În cadrul dezbaterilor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine că, la data de 23 septembrie 2019 și la 19 noiembrie 2019 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii s-au depus cereri din partea ex-judecătorului Lilia Vasilevici privind reexaminarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015 și Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, prin care solicită: 1) admiterea cererii de reexaminare a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015 și a Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015; 2) casarea Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 și a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015, cu adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare; 3) înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova privind anularea Decretului nr. 1572-VII din 15 mai 2015 și repunerea în drepturile deținute anterior.

De altfel, instanța reține că cererea de revizuire a fost depusă în baza art. 449 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă și art. 170 Codul Administrativ al RM din 01.04.2019.

La data de 10 decembrie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a respins în ședință publică cererea de revizuire depusă de către ex-judecătorul Lilia Vasilevici.

Astfel, reclamanta a solicitat anularea Hotărârii CSM din 10.12.2019 privind respingerea cererii de revizuire depusă de ex-judecătorul Lilia Vasilevici, deoarece la ședința Consiliului Superior al Magistraturii au participat persoane care nu aveau dreptul să examineze cererea sa de revizuire, dat fiind faptul că mandatele lor de

membri ai Consiliului Superior al Magistraturii au fost ridicate de adunarea generală a judecătorilor, indicând că toți judecătorii din componența Consiliului Superior al Magistraturii cum ar fi: Dorel Musteață, Nina Cernat, Luiza Gafton, Petru Moraru, Anatol Galben, Victor Micu, Anatol Pahopol au fost revocați din funcția de membri ai CSM prin votul majorității judecătorilor în cadrul Adunării Generale a Judecătorilor din 27 septembrie 2019.

Completul de contencios administrativ relevă că, la examinarea acțiunii în anulare și subsecvent - obligarea examinării cererii sale de revizuire, urmează a fi analizat de instanța de contencios administrativ aspectele: dacă cererea a fost examinată, dacă s-a răspuns la toate chestiunile invocate în cerere și dacă s-a respectat competența și procedura.

Conform art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

În sensul art. 170 Cod administrativ, la cererea persoanei afectate, autoritatea publică trebuie să decidă în privința anulării unui act administrativ individual incontestabil dacă: a) situația de fapt sau de drept care stă la baza actului administrativ s-a modificat ulterior în favoarea persoanei afectate; b) există probe noi care ar fi dus la o decizie mai avantajoasă pentru persoana afectată; c) există alte temeiuri de reluare conform art. 449 lit. a), c), e) și e1) din Codul de procedură civilă.

Aliniatul 2 al aceluiași articol, statuează că, cererea se admite numai dacă persoana afectată, în afara culpei grave, nu era în stare să revendice, în special prin cale de atac, temeiul pentru reluare în procedura anterioară.

În sensul alin. (3)-(6) al aceluiași articol, termenul de depunere a cererii este de 3 luni. Termenul începe să curgă din ziua în care persoana afectată a aflat sau trebuia să afle despre temeiul pentru reluarea procedurii. În privința cererii decide autoritatea publică competentă. Această prevedere se aplică și atunci când actul administrativ individual a cărui anulare se solicită a fost emis de o altă autoritate publică. Autoritatea publică competentă poate oricând, din oficiu, porni o procedură de anulare a unui act administrativ individual incontestabil. Anularea actului administrativ individual are loc în condițiile art. 143-147.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, verificând acțiunile Consiliului Superior al Magistraturii și analizând argumentele invocate întru susținerea opiniei privind anularea hotărârii și obligarea examinării cererii de revizuire, Completul judiciar atestă că, în speță, Consiliul Superior al Magistraturii a examinat cererea de revizuire depusă de Lilia Vasilevici, în limitele competenței și a normelor procedurale.

În speță, instanța reține că, la 02 septembrie 2014, membrul Consiliului Superior al Magistraturii Teodor Cârnaț a intentat procedura disciplinară în privința judecătorului Lilia Vasilevici de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în baza art. 21 alin.(1), art. 22 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 544 –XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului (ulterior abrogat prin Legea nr. 107 din 28 mai 2015, Monitorul Oficial nr. 161-165 din 26 iunie 2015 art. 341 privind modificarea și abrogarea unor acte legislative) și art. 9 alin. (1), 10 alin. (1) al Legii nr. 950 – XIII din 19 iulie 1995 cu privire la colegiul disciplinar și răspunderea disciplinară a judecătorilor (abrogată la 01 ianuarie 2015 prin Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor).

Prin Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, în privința judecătorului Lilia Vasilevici de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de – eliberarea din funcția de judecător, care ulterior a fost contestată la Consiliul Superior al Magistraturii de către Lilia Vasilevici.

Consiliul Superior al Magistraturii, prin Hotărârea nr. 135/7 din 03 martie 2015, a respins contestația depusă de judecătorul Lilia Vasilevici împotriva Hotărârii nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 a Colegiului disciplinar cu menținerea sancțiunii disciplinare privind eliberarea din funcția de judecător.

La 15 martie 2015, Lilia Vasilevici a depus la CSJ, instanță care era competentă atare litigiul, cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015, prin care s-a respins contestația depusă de judecătorul Lilia Vasilevici împotriva hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 și s-a menținut fără modificări hotărârea Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, emisă în privința judecătorului Judecătoria Centru mun. Chișinău, Lilia Vasilevici, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară - propunere de eliberare din funcția de judecător și s-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea Lilie Vasilevici din funcția de judecător al Judecătoria Centru mun. Chișinău, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Curtea Supremă de Justiție prin Hotărârea din 07 mai 2015 a respins ca neîntemeiată contestația depusă de judecătorul Lilia Vasilevici cu privire la anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015, prin care s-a respins contestația depusă de judecătorul Lilia Vasilevici împotriva Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova, nr. 1572-VII din 15 mai 2015, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. f) al Legii cu privire la statutul judecătorului, Lilia Vasilevici a fost eliberată din funcția de judecător de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în legătură cu comiterea unei abateri disciplinare.

La 13 august 2018 Lilia Vasilevici a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 07 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție solicitând admiterea cererii de revizuire, cu casarea hotărârii contestate.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2018, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Lilia Vasilevici împotriva hotărârii din 07 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Vasilevici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Colegiului disciplinar cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015, a hotărârii Colegiului Disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 și clasarea procedurii disciplinare în privința judecătorului Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Lilia Vasilevici.

La 20 septembrie 2019, prin intermediul Oficiului poștal, Lilia Vasilevici a mai depus o cerere de revizuire împotriva hotărârii din 7 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție solicitând admiterea cererii de revizuire, cu casarea hotărârii contestate.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2020, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Lilia Vasilevici împotriva hotărârii din 7 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Liliei Vasilevici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Colegiului disciplinar cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 3 martie 2015, hotărârii Colegiului Disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 și clasarea procedurii disciplinare în privința judecătorului Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Lilia Vasilevici.

La data de 23 septembrie 2019 și la 19 noiembrie 2019 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii s-au depus cereri de către ex-judecătorul Lilia Vasilevici privind reexaminarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015 și Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, prin care solicită: 1) admiterea cererii de reexaminare a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015 și a Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015; 2) casarea Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 și a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015, cu adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare; 3) înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova privind anularea Decretului nr. 1572-VII din 15 mai 2015 și repunerea în drepturile deținute anterior.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.415/31 din 10 decembrie 2019, au fost respinse cererile ex-judecătorului Lilia Vasilevici, cu privire la reexaminarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015 și a Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015.

Conform art. 94 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, decretele Președintelui Republicii Moldova sunt obligatorii pentru executare pe întreg teritoriul statului.

În acest context, Plenul CSM a reținut când a examinat cererile de revizuire că, Hotărârea CSM nr. 135/7 din 03 martie 2015, prin care ex-judecătorul Lilia Vasilevici a fost declarat incompatibil cu funcția de judecător, a intrat în circuit, a produs efecte juridice, fiind epuizată prin aplicare, temei de stingere servind emiterea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1572-VII din 15 mai 2015.

Așadar, prin cererea înaintată Consiliului Superior al Magistraturii, ex-judecătorul Lilia Vasilevici a solicitat anularea Hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr.135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015.

Or, anularea unui act administrativ constituie un mod de încetare a efectelor juridice pentru care acesta a fost emis, fără a putea fi revocate actele administrative care au fost executate.

În contextul vizat, instanța de contencios administrativ consideră întemeiat argumentul CSM, prin care a indicat că în calitatea sa de organ emitent, nu este în drept să anuleze Hotărârea nr.135/7 din 03 martie 2015, care a intrat în circuit și a fost executată prin emiterea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1572-VII din 15 mai 2015, producând efecte juridice, Lilia Vasilevici fiind eliberată din funcția de judecător la Judecătoria Centru, mun.Chișinău, începând cu 22 mai 2015 - data intrării în vigoare a Decretului prezidențial.

La caz, se reține că respingerea cererii ex-judecătorului Lilia Vasilevici privind anularea Hotărârilor CSM nr.135/7 din 03 martie 2015 nu aduc atingere drepturilor și intereselor acesteia, pretinse a fi lezate anume de CSM, odată ce dânsa a contestat hotărârile CSM menționate prin cererea de chemare în judecată adresată Curții Supreme de Justiție, în care a invocat aceleași temeuri de fapt și de drept, care au fost invocate în cererea adresată Consiliului. Astfel, ex-judecătorul Lilia Vasilevici a dispus de dreptul la un recurs efectiv, nefiind lipsită de dreptul de a se apăra.

În acest context, Curtea Constituțională în Hotărârea sa sub nr. 17 din 02 iulie 2013 a menționat că examinarea contestațiilor împotriva hotărârilor CSM de către Curtea Supremă de Justiție în partea ce ține de procedura de adoptare și emitere, adică în drept, asigură verificarea integrală a echității procedurilor judiciare de care au beneficiat contestatarii la examinarea pe fond.

Mai mult, conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului Cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege.

Iar, în temeiul art. 446 Cod de procedură civilă pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186/1 pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun nici unei căi de atac.

La rândul său, art. 448 Cod de procedură civilă prevede expres că cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Structura logico-juridică a art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă se bazează pe rațiunea că cererea de revizuire se depune în scris, iar revizuentul este obligat să indice temeiurile specificate expres și exhaustiv în articolul 449, anexând probele ce le confirmă.

Așadar, obiect al revizuirii în prezenta cauză sunt hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr.135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015, privind eliberarea din funcție în temeiul art. 15 alin. (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 și respingere a cererii de demisie a judecătorului Lilia Vasilevici de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, depusă în temeiul art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Instanța competentă de a examina cererea de revizuire depusă de Lilia Vasilevici, în contextul prevederilor art. 448 Cod de procedură civilă, este Colegiul Curții Supreme de Justiție, care a adoptat hotărârea din 07 mai 2015, în cauza civilă nr.3d-2/15.

Astfel, toate temeiurile invocate de ex-judecătorul Lilia Vasilevici, în vederea anulării Hotărârii Plenului CSM nr.135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015 urmau și au fost examinate de Curtea Supremă de Justiție care avea competența legală de a verifica legalitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile prevăzute de lege, ceea ce și a avut loc la caz.

Asumarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a competenței de a soluționa cererea ex-judecătorului Lilia Vasilevici privind anularea hotărârilor Plenului CSM nr.135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015 ar fi contrară principiului statului de drept.

Ca caz, în jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că exigențele principiului statului de drept privesc scopurile majore ale activității statale, prefigurate în noțiunea *domnia legii*, sintagmă ce implică subordonarea statului față de drept. Statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea legilor și a tuturor actelor normative cu aceasta, existența regimului de separație a puterilor publice, care trebuie să acționeze în limitele legii, și anume în limitele unei legi ce exprimă voința generală (§40 din Hotărârea nr. 7 din 16.04.2015). În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (§52 din Hotărârea nr. 22 din 16.07.2015).

Ceea ce ține de alt aspect. Argumentarea cererii de chemare în judecată a reclamantei pe faptul că, Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea actului contestat nu a luat în considerație Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului din 8 iunie 2019, adoptată prin Hotărârea Parlamentului nr. 39, prin care Parlamentul Republicii Moldova a constatat cu îngrijorare că instituțiile de stat și de drept ale țării au fost capturate, este după părerea instanței absolut greșită și neîntemeiată, or Hotărârea Parlamentului R.Moldova nr.39 din 08.06.2019 pentru adoptarea Declarației cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, nici nu poate avea aplicare directă și excepțională, deoarece chiar în art.121 alin.(1) din Regulamentul Parlamentului R.Moldova, în temeiul căruia a fost adoptată, a fost indicat direct că, aceasta nu deține forța unui act normativ. Or, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea, iar actele cu caracter politic nu au putere de lege.

Aplicarea în speță a unui act cu caracter exclusiv politic, ar contravine principiului statului, statuat în preambulul Convenției Europene, potrivit căruia principiul statului de drept este "un element al patrimoniului spiritual comun al statelor membre ale Consiliului Europei" și se referă la Convenție în ansamblu. Acest principiu al statului de drept a fundamentat, în special, cerința stabilită de Curte privind protecția adecvată împotriva ingerințelor arbitrare ale puterii publice.

Prin urmare, influența politică exercitată asupra autorității judecătorești vine să încalce normele și principiile statului de stat, fapt ce este inadmisibil.

În acest sens, la caz s-au reținut statuările Curții Constituționale expuse în hotărârile sale nr.22 din 5 septembrie 2013 și nr.26 din 11 noiembrie 2014, potrivit cărora, „într-un stat de drept este esențială obligația de respectare a Legii

Supreme, care reprezintă garantul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. La rândul său, o condiție primordială de edificare și funcționare a unui stat de drept constituie realizarea principiului separației puterilor în stat”.

Or, în mecanismul statal de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului un factor de primă importanță îl constituie buna funcționare a autorităților judecătorești. Protecția judiciară efectivă și completă se poate realiza doar în condițiile unei adevărate independențe a autorității judecătorești, în special a judecătorului -exponent al puterii judecătorești. Acest fapt impune asigurarea autonomiei și independenței puterii judecătorești, reglementarea constituțională a limitelor și principiilor activității sale.

Colegiul judiciar reține că, principiul legalității, care stă la baza justiției, prezumă caracterul legal al instanței judecătorești prin asigurarea independenței, imparțialității judecătorilor și supunerii lor numai legii, iar independența judecătorului constituie un factor determinant în realizarea accesului liber la justiție - drept fundamental garantat de articolul 20 din Constituție.

Referitor la argumentul invocat de reclamantă precum că, ședința CSM din 10.12.2019 nu a fost deliberativă, deoarece au participat numai 2 membri al Consiliului: 6 membri al CSM la data de 10.12.2019 deja au fost destituiți din funcția de membru al CSM, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat și consideră oportun de a reitera la caz prevederile art. 1 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, conform căroră Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Modul de organizare și de funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii este reglementat de Constituție, de legile privind organizarea judecătorească, cu privire la statutul judecătorului, de Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și de alte acte normative.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) și (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii este constituit din 12 membri. Șase membri din rândul judecătorilor, inclusiv 2 membri supleanți, sunt aleși în Consiliul Superior al Magistraturii prin vot secret de către Adunarea Generală a Judecătorilor, aceștia reprezentând toate nivelurile instanțelor judecătorești. Se consideră aleși membri și membri supleanți ai Consiliului Superior al Magistraturii judecătorești care au acumulat mai mult de jumătate din voturile celor prezenți la adunare, conform ordinii descrescătoare a voturilor obținute.

În conformitate cu normele legale citate supra, la 20 octombrie 2017 Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor și-a ales membrii permanenți și

supleanți în Consiliul Superior al Magistraturii, pentru un mandat de patru ani. Astfel, în urma votului exprimat de magistrații prezenți la ședință, în funcția de membru permanent al Consiliului Superior al Magistraturii au fost aleși: Luiza Gafton, Victor Micu, Petru Moraru, Nina Cernat, Anatol Galben și Dorel Musteață.

Completul judiciar consideră de a reitiera la caz și prevederile art. 6 alin. (1) lit. a) și b) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, potrivit cărora președintele Consiliului Superior al Magistraturii, convoacă și prezidează ședințele Consiliului, coordonează activitatea Consiliului și repartizează materialele spre examinare, desemnează un raportor pentru prezentarea materialelor examinate. Convocarea în ședință a Consiliului Superior al Magistraturii, conform art. 16 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 se face la inițiativa Președintelui acestuia.

În aceeași ordine de idei, art. 15 alin. (1) și (2) din legea pre-citată prevede că, Consiliul Superior al Magistraturii, ca organ colegial, își exercită atribuțiile în plen. Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Constituția stabilește mandatul membrilor Consiliului, iar prevederile articolului 12 din Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii prevăd circumstanțele excepționale și exhaustive în care Adunarea Generală a Judecătorilor poate revoca membrii Consiliului Superior al Magistraturii.

La materialele cauzei însă lipsește vre-o hotărâre a Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor privind revocarea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ceea ce denotă că actuala componență a Consiliului este legitimă și în conformitate cu Constituția.

Referitor la argumentele reclamantei precum că hotărârea adoptată la ședința din 27 septembrie 2019 a Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor în urma căreia s-a decis revocarea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este prin prisma art. 22 Cod administrativ fapt general notoriu, prezumat, acestea nu pot fi reținute, deoarece contrar normei enunțate, faptul respectiv este și a fost cunoscut doar numai unui grup de judecători care au participat la Adunarea respectivă.

Respectiv, „hotărârea” adoptată la ședința din 27 septembrie 2019 nu este un fapt notoriu prezumat în virtutea prevederilor legale și, urma a fi probat, condiție însă ce nu se atestă la caz.

Prin urmare, Completul de judecată reține că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 415/31 din 10 decembrie 2019, a fost emisă de membrii ai Consiliului împuterniciți în conformitate cu Constituția.

Referitor la alt argument invocat de reclamata, Completul judiciar ține să menționeze că, soluțiile date în cauze similare, produc efecte numai între părțile din acele cauze și nu au autoritate de lucru judecat asupra altei pricini similare,

motiv pentru care nu sunt aplicabile în raportul juridic dedus judecării de către reclamantă.

Prin urmare, instanța reține că, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Balan către Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea Hotărârii CSM nr. 419/21 din 16 octombrie 2018 și Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 3/4 din 20 aprilie 2018, nu este similară cauzei civile de examinare a cererii de chemare în judecată înaintată de Vasilevici Lilia împotriva Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliul Superior al Magistraturii nr.415/31 din 10 decembrie 2019 privind respingerea cererii de reexaminare a hotărârii Consiliul Superior al Magistraturii nr.135/7 din 03 martie 2015 și a hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015.

Ceea ce ține de argumentul reclamantei că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.415/31 din 10 decembrie 2019, nu este motivată Completul judiciar îl consideră ca fiind neîntemeiat, or hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr.415/31 din 10 decembrie 2019 denotă contrariul, și anume, conține răspuns pentru fiecare aspect invocat de reclamantă în suportul cererilor depuse.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că nu poate servi drept temei pentru admiterea acțiunii argumentele reclamantei din cererea de chemare în judecată, or, dezacordul reclamantei cu actul contestat nu justifică de la sine legalitatea pretenției, iar hotărârea emisă de Consiliul Superior al Magistraturii este una legală, bazată corect și întemeiat pe normele materiale și procedurale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, acțiunea urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată, deoarece în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, Consiliul Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârii supuse contestării a acționat cu respectarea legii și procedurii.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit.f) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Vasilevici Lilia împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 415/31 din 10 decembrie 2019, reexaminarea Hotărârii nr. 135/7 din 03 martie 2015 a Consiliului Superior al Magistraturii și a Hotărârii nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 a Colegiului disciplinar și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să reexamineze hotărârile enunțate pentru casarea lor, adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare și înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova pentru anularea Decretului nr. 1552 din 15 mai 2015 privind eliberarea Liliei Vasilevici din funcția de judecător la judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Judecătorii

Maria Guzun

Grigore Dașchevici

Veronica Negru